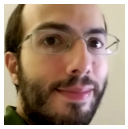
Descalç

Per JoanM el dc., 25/07/2018 - 21:00

Quan caminem per les roques de la platja els peus ens fan mal, i de seguida ens adonem de la necessitat d'unes sabates, i de tantes proteccions de què gaudim. Però els qui han passat la vida tocant literalment amb els peus a terra, tenen la pell curtida, i no els fa res travessar zones rocoses o dures. No confiaven en proteccions artificials, i això els ha enfortit el cos.

A l'esperit li sol passar el mateix: si l'enfundem en estructures que l'aguantin (ni que siguin les millors experiències comunitàries), però no dediquem mai temps a trepitjar la realitat nosaltres sols, pregant i parlant amb Déu del dia a dia, aquell "peu" quedarà tant fràgil que quan vingui un cop a la vida no podrà caminar més. La fe no resistirà, perquè no caminava pel seu propi peu, sinó que vivia de les "bótes" dels altres. I tu, ja camines "descalç"?